

F. t. l. vedr. retsplejeloven m. v.

være sagens karakter og ikke, om sagen hører under landsret eller underret.

1.3. Efter de gældende regler foregår forberedelse af landsretssager kun ved vedkommende landsret, hvis parterne er enige om, at forberedelsen skal ske ved landsretten, eller hvis vedkommende underret har tingsted i den retskreds, hvor landsretten har sit sæde. Ved anvendelsen af denne regel anses alle underretterne i det storkøbenhavnske område for at have tingsted i København. I øvrigt forberedes landsretssager ved den underret, som skulle have pådømt sagen, hvis landsretsbehandling ikke var anvendelig. I vestre landsrets kreds forberedes ca. 80 pct. af de borgerlige 1. instanssager ved underret, medens det tilsvarende tal for østre landsrets vedkommende kun er 13-14 pct. Denne opdeling af sagsbehandlingen mellem to retter er utilfredsstillende ikke alene for parterne, men også for retterne, og den medfører ikke sjældent, at forberedelsen trækker i langdrag. Dette gælder særligt i tilfælde, hvor forberedelsen tillige omfatter bevisførelsen. I sådanne tilfælde har det vist sig, at forberedelsestiden ofte bliver urimelig lang, hvortil kommer det uheldige i, at landsretten må træffe afgørelse i sagen på grundlag af protokollerede forklaringer og ikke på grundlag af umiddelbar bevisførelse. *Efter forslaget henlægges forberedelsen af samtlige landsretssager til vedkommende landsret, d.v.s. den ret, der skal pådømme sagen.*

1.4. Efter de gældende regler afhænger det i vidt omfang af parterne, om bevisførelsen i landsretssager skal henlægges til landsretten under domsforhandlingen. I underretssager afhænger det af retten, om bevisførelsen skal ske under forberedelsen eller domsforhandlingen. En bevisbedømmelse, der alene bygger på protokollerede forklaringer, har naturligvis ikke samme sikkerhed som en bedømmelse, der hviler på forklaringer afgivet umiddelbart for den ret, der skal bedømme beviserne og pådømme sagen. *Efter forslaget henlægges bevisførelsen såvel i landsretssager som i underretssager derfor til domsforhandlingen.* Dette gælder dog ikke helt undtagelsesfrit. Afhøring forud for domsforhandlingen af et vidne kan f. eks. være nødvendig, når vidnet står over for en længere rejse og derfor ikke kan være til rådighed under hovedforhandlingen, og der kan også forekomme andre tilfælde, hvor der er fare for, at et bevis ellers vil gå tabt. Retten kan derfor undtagelsesvis bestemme, at bevisførelsen eller en del af denne skal ske forud for domsforhandlingen.

100 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

1.5. Som nævnt ovenfor under 1.2. overlades det efter forslaget til retten i hvert enkelt tilfælde at tage stilling til, om forberedelsen skal være skriftlig eller mundtlig, og den trufne bestemmelse kan senere på et hvilket som helst tidspunkt ændres. Valget mellem de to forberedelsesmåder må i første række træffes på grundlag af sagens beskaffenhed og fremstillingen i stævningen.

a. Bestemmer retten, at sagen skal forberedes skriftligt, skal sagsøgte inden en af retten fastsat frist afgive skriftligt svar i sagen (svarskrift). Om der herudover skal udveksles yderligere processkrifter, afgøres af retten. En eventuel fortsat skriftveksling er ikke som efter gældende ret på forhånd begrænset til udveksling af et bestemt antal skrifter fra hver side. Skriftlig forberedelse forudsætter efter betænkningssudkastet ikke afholdelse af retsmøder overhovedet. Såvel svarskrift som eventuelle yderligere processkrifter indleveres efter udkastet til retten, som drager omsorg for, at skriftet videresendes til modparten, jfr. herom nedenfor under B. 1.2). Med det formål at opnå den størst mulige koncentration af processen foreslås det endvidere, at retten efter skriftvekslingens afslutning skal indkalde parterne til et møde til mundtlig forberedelse af sagen, medmindre yderligere forberedelse ikke skønnes nødvendig. I dette møde kan parterne drøfte deres påstande og anbringender samt deres ønsker om bevisførelse med hinanden og med retten, således at den fortsatte sagsbehandling bringes ind i så faste rammer, at den fornødne koncentration bliver opnået.

b. Træffer retten bestemmelse om, at sagen skal forberedes mundtligt, skal der efter forslaget ske indkaldelse af parterne til et møde. På dette møde skal sagsøgte afgive en udtalelse af samme indhold som et svarskrift.

1.6. Rådet foreslår endelig en særlig autorisationsordning i rene incassosager, jfr. nedenfor under B.1.1).

2. Domsforhandling i 1. instans.

De gældende regler om domsforhandling af borgerlige sager i 1. instans giver efter retsplejerådets opfattelse ikke anledning til kritik. Retsplejerådet har derfor ikke fundet grund til at foreslå ændringer af mere principiel karakter. Bestemmelsen i betænkningssudkastets § 340 vil dog medføre den ændring, at bevisførelsen som altovervejende hovedregel skal ske under domsforhandlingen, jfr. ovenfor under 1.4. Herudover har rådet bl. a. stillet forslag om følgende ændringer: